

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Vladimir Timofti

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valeriu Dubăsari prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 iunie 2018, în cauza penală în privința lui

***Pîrlițan Iurie XXXXX**, născut la
XX XXXXXX, originar și domiciliat
în s. XXXXX, r-nul XXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.03.2018 – 14.03.2018;

Instanța de apel: 06.04.2018 – 13.06.2018;

Instanța de recurs: 22.08.2018 – 07.11.2018.

Asupra admisibilității recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul central din 14 martie 2018, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform procedurii prevăzute de art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, Pîrlițan Iurie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal, la 4 ani și 8 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități în ceea ce privește gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 2 ani.

S-au trecut în contul statului cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare, în valoare de 11 060 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că Pîrlițan Iurie, la 20 noiembrie 2017, în jurul orei 12.00, intenționat, în mod ilegal, urmărind scopul obținerii unui profit ca rezultat al circulației ilegale a drogurilor, păstrând la domiciliul său din satul XXXXX raionul XXXXXX, droguri în formă de marihuană

și hașiș, obținute în perioada de timp a anilor 2016 – 2017, în rezultatul semănatului plantelor de cânepă, culesului și prelucrării acestora, a realizat lui Nicolae Guțu, droguri în formă de marihuană și hașiș, contra sumei de 500 lei. Potrivit raportului de expertiză nr.34/12/2-R-1692 din 30.11.2017, masa vegetală uscată, mărunțită, de culoare verde, în stare uscată de vegetație, prezentată la examinare, reprezintă marihuană, prin urmare se atribuie la categoria substanțelor stupefiante droguri de origine vegetală, neutilizată în scopuri medicale, obținută artizanal din plante de cânepă. Masa substanței stupefiante – marihuana, în stare uscată, constituie în total 67,177 grame. Masa vegetală uscată, presată, de culoare verde – închis, din pachetul de hârtie, prezentată la examinare, reprezintă hașiș, prin urmare se atribuie la categoria substanțelor stupefiante – droguri de origine vegetală, neutilizată în scopuri medicale, obținută artizanal din plante de cânepă. Masa substanței stupefiante – hașiș, în stare uscată, constituie 5,137 grame.

Tot el, la 13.12.2017, în jurul orelor 12-00, intenționat, în mod ilegal, urmărind scopul obținerii unui profit ca rezultat al circulației ilegale a drogurilor, păstrând la domiciliul său din satul XXXXX raionul XXXXX, droguri sub formă de marihuană și hașiș, obținute în perioada de timp a anilor 2016 -2017, în rezultatul semănatului a plantelor de cânepă, culesului și prelucrării acestora, a realizat lui Nicolae Guțu, droguri sub formă de hașiș, contra sumei de 400 lei. Potrivit raportului de expertiză nr.34/12/2-R-2009 din 29.12.2017, masa vegetală uscată, presată, de culoare cafenie – întunecată, prezentată la examinare, reprezintă hașiș, prin urmare se atribuie la categoria substanțelor stupefiante. Masa substanței stupefiante – hașiș, în stare uscată, constituie 9,406 grame.

Tot el, la 01.02.2018, în jurul orelor 11.45, intenționat, în mod ilegal, urmărind scopul obținerii unui profit ca rezultat al circulației ilegale a drogurilor, păstrând la domiciliul său din satul XXXXX raionul XXXXX, droguri sub formă de marihuană și hașiș, obținute în perioada de timp a anilor 2016 – 2017, în rezultatul semănatului plantelor de cânepă, culesului și prelucrării acestora, a realizat lui Nicolae Guțu, droguri hașiș, sub formă de două bile din masă vâscoasă, de culoare închisă, și drog marihuană, contra sumei de 400 lei. Potrivit raportului de expertiză nr. 34/12/2-R-172 din 21.02.2018, masa vegetală solidă, presată, de culoare verde – închis, sub formă de 2 bile, prezentată la examinare, conține cannabinoidul narcotic activ tetrahydrocannabinol, prin urmare hașiș. Hașișul se atribuie la categoria substanțelor stupefiante – droguri de origine vegetală, neutilizată în scopuri medicale, obținută artizanal din plantele de cânepă. Masa substanței stupefiante – hașiș, în stare uscată, constituie în total 9,289 g (4,303+4,986). Masa vegetală de culoare verde, uscată, mărunțită, conține cannabinoidul narcotic activ tetrahydrocannabinol, prin urmare reprezintă marihuană, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante. Masa substanței stupefiante – marihuană, în stare uscată, constituie 2,686 gr.

Tot el, la 18.02.2018, în jurul orei 11.30, intenționat, în mod ilegal, urmărind scopul obținerii unui profit ca rezultat al circulației ilegale a drogurilor, păstrând la domiciliul său din satul XXXXX raionul XXXXX, droguri obținute în perioada de timp a anilor 2016 – 2017, în rezultatul semănatului plantelor de cânepă, culesului și

prelucrării acestora, a realizat lui Nicolae Guțu, droguri sub formă de hașiș, contra sumei de 3500 lei. Potrivit raportului de expertiză nr.34/12/2-R-148 din 19.02.2018, masa vegetală solidă, presată, de culoare verde – închis, uscată, sub formă de 30 bile, prezentată la examinare, reprezintă hașiș. Hașișul se atribuie la categoria substanțelor stupefiante – droguri de origine vegetală, neutilizată în scopuri medicale, obținută artizanal din plantele de cânepă. Masa substanței stupefiante – hașiș, în stare uscată constituie în total 167,781 gr. Astfel, în perioada de timp 20.11.2017 până la 18.02.2018, Iurie Pîrlițan a înstrăinat lui Nicolae Guțu, droguri sub formă de marihuană în cantitate de 63,863 gr. și droguri sub formă de hașiș în cantitate de 191,613 gr.

Potrivit compartimentului I, poziția 7, al Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2006, cantitatea de 63,863 gr. de marijuană uscată, se atribuie la cantități mari, iar cantitatea de 191,613 gr. de drog hașiș, se atribuie la cantități deosebit de mari.

Prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Pîrlițan Iurie Tudor a comis cu intenție o infracțiune deosebit de gravă prevăzută de art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal, adică semănatul de plante ce conțin droguri, prepararea, prelucrarea, păstrarea, transportarea, distribuirea și alte operațiuni ilegale cu droguri, săvârșite în scop de înstrăinare și înstrăinarea ilegală a drogurilor, săvârșite în proporții deosebit de mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Oficiul Nord, Tatiana Russu care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței judecătoreiei Soroca sediul Central din 14 martie 2018, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Pîrlițan Iurie să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, cu executare în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 ani.

Totodată, apelantul a solicitat de a încasa de la inculpatul Pîrlițan Iurie suma de 11 060 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, folosite pentru efectuarea expertizelor judiciare.

În argumentarea cererii depuse, apelantul a invocat următoarele motive:

- prima instanță nejustificat a aplicat în privința inculpatului pedeapsa minimă prevăzută de art.217¹ alin.(4) din Codul penal, desconsiderând că fapta comisă de către inculpat poartă un caracter foarte periculos, iar tolerarea unui asemenea comportament din partea instanței de judecată se soldează cu urmări ce periclitează activitatea întregului sistem de drept, diminuând imaginea organelor de ocrotire a normleor de drept în societate;

- prima instanță în mod neîntemeiat a respins solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată, care în total constituie suma de 11 060 lei, fiindcă norma de la alin.(3) al art.227 Cod de procedură penală reprezintă o prevedere generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci să le asigure la

momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces;

- legiuitorul a expus suficient de clar în art.229 Cod de procedură penală obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat, astfel, având în vedere norma expusă, este evident că solicitarea acuzatorului de stat era mai mult decât motivată, iar instanța de judecată urma să încaseze cheltuielile judiciare din contul inculpatului Pîrlițan Iurie;

- la materialele cauzei penale au fost anexate probe certe, care dovedesc faptul suportării cheltuielilor judiciare în sumă de 11 060 lei, însă instanța de judecată nu a dat apreciere acestui fapt, ca urmare, inculpatul va rămâne nepedepsit deoarece fără săvârșirea infracțiunii, astfel de cheltuieli nu ar fi avut loc.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 iunie 2018, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Oficiul Nord Russu Tatiana, fiind menținută sentința fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, referindu-se la modul în care prima instanță a individualizat pedeapsa, instanța de apel a constatat că prima instanță a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal, de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală privind reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă a închisorii în cazul judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, iar ținând cont de circumstanțele reale și personale, just i-a stabilit inculpatului o pedeapsă prevăzută de legiuitor sub formă de închisoare, cu respectarea prevederilor legale.

Instanța de apel a constatat că prima instanță, la rândul său, nu a reținut careva circumstanțe atenuante sau agravante, iar potrivit revendicării nr.246 inculpatul Pîrlițan Iurie nu a comis anterior careva infracțiuni.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele invocate de apelant, și anume că fapta comisă de către inculpatul Pîrlițan Iurie poartă un caracter foarte periculos, iar tolerarea unui asemenea comportament din partea instanței de judecată se soldează cu urmări ce periclitează activitatea întregului sistem de drept, diminuând imaginea organelor de ocrotire a normelor de drept în societate.

Referindu-se la argumentele nominalizate, instanța de apel le-a apreciat ca fiind declarative, pedeapsa stabilită inculpatului nefiind contrară legii, mai ales că s-a stabilit că inculpatul este la prima abatere penală, fiind invalid de gradul trei, a depus cerere și cauza a fost examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, astfel că au fost reduse limitele pedepsei penale, stabilirea pedepsei anume la limita minimă nefiind contrară legii și a fost efectuată ținând cont de persoana celui vinovat.

Instanța de apel a considerat că scopurile pedepsei penale, instituite de lege, printre care și corectarea inculpatului, vor putea fi atinse prin pedeapsa stabilită de prima instanță, or inculpatul are un copil minor la întreținere, s-a căit de faptele

comise, astfel lipsind temei de agravare a pedepsei anume în aspectul propus de apelant, întrucât admiterea solicitării procurorului ar avea impact negativ asupra familiei inculpatului.

Astfel, instanța de apel a conchis de a respinge argumentele apelantului, invocate în partea stabilirii pedepsei, or, ultima a fost just individualizată, afirmațiile procurorului fiind în contradicție cu aspectele de fapt ale cauzei.

Referindu-se la soluția adoptată de către prima instanță privind cheltuielile de judecată, instanța de apel a constatat că la adoptarea sentinței nu a fost admisă derogarea de la normele procesual-penale relevante cauzei, soluția luată în cauză fiind una întemeiată și corectă. În acest context, instanța de apel a menționat că dispunerea expertizelor de către organul de urmărire penală pentru efectuarea examinării chimice a substanțelor narcotice, în urma pornirii urmăririi penale în speță, constituie acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării. Din acest considerent, instanța de apel a statuat că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, precum și altor acțiuni procesuale, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului.

Din motivele enunțate, instanța de apel a conchis că apelul procurorului urmează a fi respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței, reieșind din netemeinicia argumentelor invocate de apelant atât privind stabilirea pedepsei, cât și privind soluția adoptată de către prima instanță asupra cheltuielilor de judecată.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, la 25 iulie 2018, în termen, declară recurs ordinar procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valeriu Dubăsari, invocând drept temei de casare a deciziei recurate ***blândețea pedepsei***,

Procurorul solicită admiterea recursului, casarea deciziei, cu remiterea cauzei la o nouă examinare în aceeași instanță în alt complet de judecată, invocând temeiul de drept prevăzut de pct.6) art.427 alin.(1) Cod de procedură penală și anume că, decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În motivarea necesității remiterii cauze la rejudecare, recurentul își exprimă dezacordul cu modul în care pedeapsa stabilită inculpatului a fost individualizată, deoarece infracțiunea săvârșită de inculpat face parte din categoria infracțiunilor deosebit de grave, totodată, inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa minimă posibilă, ceea ce intră în contradicție cu principiul individualizării pedepsei.

Subsidiar, recurentul susține că nu este de acord cu soluțiile instanțelor de fond, prin care a fost respinsă cererea privind încasarea de la inculpat a sumei de 11 060 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, deoarece, conform art.227 - 229 Cod de procedură penală, plata acestor cheltuieli urmează a fi suportată de condamnat *sau sunt trecute în contul statului*.

7. Asupra recursului declarat, avocatul a depus referință, prin care menționează că în baza art.228 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt compensate de martori, partea vătămată, partea civilă, etc, însă articolul dat nu prevede compensarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei precum cere procurorul, deoarece cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea

demonstrării vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate prin numirea expertizelor judiciare, precum și alte acțiuni procesuale reprezintă cheltuieli judiciare care sunt achitate din bugetul de stat.

Astfel, avocatul consideră, că recursul procurorului în această parte poartă un caracter declarativ și urmează a fi respins cu menținerea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel fără modificări.

8. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal reține că recurentul invocă temeiul pentru recurs prevăzut la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, recurentul critică decizia din considerentul că, în viziunea sa, instanța de apel greșit a respins solicitarea din cererea de apel cu privire la încasarea din contul inculpatului a sumei de 11 060 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată și în partea ce ține de faptul individualizării incorecte a pedepsei aplicate inculpatului.

Cu referire la aceste argumente ale recurentului, instanța de apel, judecând cauza, a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de părți, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ajungând la concluzia de a respinge solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 11 060 lei, suportate pentru efectuarea mai multor expertize și rapoarte de constatare tehnico-științifică.

Astfel, instanța de apel și-a motivat soluția în privința respingerii solicitării de încasarea a cheltuielilor judiciare prin următoarele:

- art.227 alin.(2) Cod de procedură penală stipulează, că cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală;

- alin.(3) al aceleiași norme prevede, că cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate;

- art.228 Cod de procedură penală, în modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpreți, traducători, experți, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai părții civile.

Instanța de apel a conchis că suma de 11 060 lei a fost necesară pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.34/12/2-R-1692 din 30.11.2017 (f.d.187-188 vol. I), dispusă prin ordonanța organului de urmărire penală din 21.11.2017 (f.d.184 vol. I), raportului de expertiză judiciară nr.34/12/2-R-2009 din 29.12.2017 (f.d.200-201 vol. I), dispusă prin ordonanța organului de urmărire penală din 13.12.2017 (f.d.196 vol. I), raportului de expertiză judiciară nr.34/12/2-R-172 din 22.02.2018 (f.d.211-212 vol. I), dispusă prin ordonanța organului de urmărire penală din 01.02.2018 (f.d.207 vol. I), raportului de expertiză judiciară nr.34/12/2-R-148 din 19.02.2018 (f.d.220-221 vol. I), dispuse prin ordonanța organului de urmărire penală din 18.02.2018 (f.d.217 vol. I) și raportului de expertiză judiciară nr.34/12/2-R-156 din 20.02.2018 (f.d.229-230 vol. I), dispusă prin ordonanța organului de urmărire penală din 18.02.2018 (f.d.227 vol. I), or, aceste cheltuieli sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale, însă nu constituie cheltuieli suplimentare suportate de către organul de urmărire penală sau de către instanță, în legătură cu efectuarea urmăririi penale sau judecarea cauzei.

Colegiul penal, examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor, reține că expertizele judiciare nominalizate erau obligatorii de a fi efectuate, prin prisma prevederilor art.143 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală. În acest sens, Colegiul penal constată că, deși a fost abrogat alin.(2) al art.143 Cod de procedură penală, privind obligativitatea achitării costurilor pentru expertizele judiciare obligatorii din mijloacele bugetului de stat, această normă era în vigoare la momentul dispunerii, prin ordonanțele organului de urmărire penală, a efectuării expertizelor în cauză, ceea ce denotă corectitudinea punerii cheltuielilor de judecată, în speță, în sarcina statului.

Mai mult, punerea cheltuielilor de judecată în sarcina statului, în speță, este justificată și prin prisma prevederilor art.75 alin.(3) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, nr. 68 din 14.04.2016, potrivit căroră în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sînt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat. După cum s-a constatat anterior, la dispunerea efectuării tuturor expertizelor judiciare în cauză, în calitate de ordonator, figura organul de urmărire penală, ceea ce suplimentar denotă corectitudinea soluțiilor adoptate de către prima instanță și apel.

Așadar, Colegiul penal atestă, că instanța de apel întemeiat a reținut, că aceste cheltuielile sunt suportate de către organul de urmărire penală, care și are atribuția de a administra probele în vederea probării/combaterii acuzației aduse, însă aceste cheltuieli nu sunt de natura de a pune pe seama statului costuri suplimentare, sau exagerate, iar cheltuielile pentru efectuarea expertizei judiciare, sunt evidente și necesare pentru a demonstra existența/lipsa bănuielii rezonabile privind comiterea infracțiunii.

Mai mult, Colegiul penal apreciază faptul că în recurs procurorul nu a invocat absolut nici un argument care să combată soluțiile anterioare, prin care s-a respins solicitarea de a dispune încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului,

recurentul limitându-se doar a referirea la art.art.227-229 Cod de procedură penală, cu mențiunea că *...plata cheltuielilor se suportă de condamnat sau sunt trecute în contul statului.*

Prin urmare, reieșind din starea sănătății, cea familiară și materială a inculpatului Pîrlițan Iurie (este invalid de gardul trei, are un copil minor la întreținere, nu este încadrat în câmpul muncii), dar și din faptul că acuzarea nu și argumentat solicitarea sa în recursul declarat, Colegiul penal ajunge la convingerea că cheltuielile judiciară întemeiat sânt trecute în contul statului, din carea motive recursul se consideră vădit neîntemeiat.

Totodată, potrivit textului recursului, procurorul exprimă dezacordul cu pedeapsa stabilită de către instanțele de fond.

Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, dar critică hotărârile instanțelor de fond și apel inclusiv referitor la pedeapsa stabilită lui Pîrlițanu Iurie, considerând că unica metodă de reeducare a inculpatului este majorarea termenului pedepsei, din motiv că infracțiunea comisă de inculpat, face parte din categoria infracțiunilor deosebit de grave, în urma căreia i-a fost stabilită o pedeapsa minimă posibilă.

Examinând argumentele recursului prin prisma circumstanțelor cauzei și prevederilor legale pertinente, instanța de recurs le consideră neîntemeiate.

La acest capitol Colegiul penal relevă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Potrivit art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Complementar, potrivit principiului umanismului, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului.

În această ordine de idei, Colegiul penal constată că la stabilirea pedepsei lui Pîrlițan Iurie, instanțele de fond au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare, prevăzute de art.7, 61 Cod penal și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, iar drept circumstanțe atenuante au fost reținute recunoașterea vinovăției și căința sinceră pentru fapta comisă, de personalitatea inculpatului că deși este la prima abatere de lege, nu are antecedente penale, nu a fost judecat anterior, este invalid de gradul III, nu este la evidența medicului narcolog sau medicului psihiatru, se caracterizează pozitiv în localitatea în care domiciliază, are la întreținere un copil minor și un copil aflat la studii, astfel instanțele de fond corect au conchis că stabilirea față de acesta a pedepsei minimă posibilă este echitabilă, și că aceasta poate să își atingă scopul de restabilire a echității sociale, corijare și reeducare a inculpatului.

În concluzie, Colegiul conchide că pedeapsa stabilită inculpatului de prima instanță și menținută de instanța de apel este în corespundere cu prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, fiind în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale de care a fost recunoscut vinovat, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, consideră că stabilirea unei astfel de pedepse va atinge scopul de corijare și reeducare a inculpatului.

Astfel, instanțele de fond și apel au respectat principiile generale de stabilire a pedepsei, concluziile cărora corespund circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii și individualizată conform prevederilor legale.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea soluției contestate, precum și motivele adoptării ei, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Afirmația din recurs că aplicarea unei pedepse la limita minimă posibilă întră în contradicție cu principiul individualizării pedepsei, este declarativă și nu echivalează cu temeiul prevăzută la art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valeriu Dubăsari, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 iunie 2018, în cauza penală în privința lui *Pîrlîțan Iurie XXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 noiembrie 2018.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac